

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, சரூர அகங்காரத்தைத் துறந்து, ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுங்கள். உங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு, உங்கள் நினைவு அட்டவணையை வைத்திருங்கள். விஷேசமாக நினைவில் நிலைத்திருங்கள். நினைவின் மூலம் மாத்திரமே உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும்.

கேள்வி: தந்தை, குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கூறியுள்ள முதலாவது சட்டம் என்ன?

பதில்: முதலாவது சட்டமானது அனைத்தையும் பார்க்கின்றபோதும், உங்களின் புத்தியானது அவை எவற்றாலும் குழப்பமடையக்கூடாது. ஒரேயொரு தந்தையின் நினைவில் நிலைத்திருங்கள். உங்களைச் சோதித்துப் பாருங்கள்: நான் எதையாவது பார்க்கின்றபோது எனது மனோநிலை பாழாகி விடுகின்றதா? உங்கள் கரங்களால் செயல்களைச் செய்யும்போது, உங்கள் இதயத்தால் தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள். இதில் உங்கள் கண்களை மூடுவதென்ற கேள்வியே கிடையாது.

ஓம் சாந்தி. பக்திமார்க்கத்தில், சந்நியாசிகள் அமர்ந்திருக்கும்போது, பொதுவாக தங்கள் கண்களை மூடியவாறே அமர்ந்திருக்கின்றனர். இங்கேயுள்ள சட்டமானது ஏனையோரைப் பார்க்கும்போதும், உங்களின் புத்தி குழப்பமடையக்கூடாது. உங்களைச் சோதியுங்கள்: நான் மற்றவர்களைப் பார்க்கும்போது எனது மனோநிலை பாழாகிவிடுகின்றதா? நான் அனைத்தையும் பார்க்கின்றபோதும் எனது புத்தியின் யோகம் தந்தையுடனேயே உள்ளதா? மக்கள் உணவு சமைக்கின்றபோது, அவர்கள் தங்களது கண்களை மூடியவாறு சமைப்பதில்லை. இதுவே உங்களுடைய கரங்களால் வேலை செய்யும்போது உங்களுடைய இதயம் தந்தையுடன் இருப்பது என அறியப்படுகின்றது. உங்கள் பௌதீகப் புலன்களால் தொடர்ந்தும் அனைத்தையும் செய்யுங்கள், ஆனால் தந்தையையும் நினைவுசெய்யுங்கள். ஒரு மனைவி தனது கணவனுக்குச் சமைக்கும்போது தனது கரங்களினால் அனைத்தையும் செய்தாலும், தனது கணவனுக்காகவே சமைக்கின்றாள் என்பதை அவளது புத்தி அறியும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தந்தையின் சேவையில் உள்ளீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே நான் உங்களின் கழிப்படிவான சேவகனாவேன். அவர் ஆத்மாக்களுக்கே, அதாவது, குழந்தைகளுக்கே, விளங்கப்படுத்துகின்றார். ஆத்மாக்கள் கூறுவார்கள்: இனிய தந்தையே, நீங்கள் எங்களுக்குக் கற்பிக்கின்ற ஞானத்தையும், யோகத்தையும் பயன்படுத்தி, நாங்கள் சேவையில் மும்முரமாக இருக்கின்றோம். நீங்கள் எங்களுக்கு இந்த வழிகாட்டல்களைக் கொடுத்துள்ளீர்கள்: வீட்டில் உங்கள் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டே அனைத்தையும் செய்கின்றபோதும், தொடர்ந்தும் மூண்டும் மூண்டும் என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள். உங்களால் என்னை ஒழுங்காக நினைவுசெய்ய முடியாதுள்ளது. சிலர் தாங்கள் 12 மணிநேரம் என்னை நினைவுசெய்வதாகக் கூறுகின்றனர், ஆனால் இல்லை; மாயை நிச்சயமாக உங்கள் புத்தியிலிருந்து யோகத்தை மூண்டும் மூண்டும் அகற்றுகின்றாள். உங்களுடைய யுத்தம் மாயையுடனாகும். மாயை உங்களை நினைவில் நிலைத்திருக்க அனுமதிப்பதில்லை. ஏனெனில் நீங்கள் மாயையை வெற்றி கொள்கின்றீர்கள். இராவணனை வெற்றி கொள்பவர்கள், உலகை வென்றவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். இராமரும் உலகை வெற்றி கொண்டார். சூரிய வம்சத்தினரும், சந்திர வம்சத்தினரும் உலகை வெற்றி கொண்டவர்களே, உங்கள் கண்களால் அனைத்தையும் பார்க்கும்போதும் உங்களின் புத்தியானது தந்தையுடன் இருக்கவேண்டும். நீங்கள் குழப்பமடையவில்லையா எனச் சோதித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் தந்தையை முழுமையாக நினைவுசெய்ய வேண்டும். 'நான் எப்படியோ சிவபாபாவுக்கு உரியவன், எனவே அவரை நினைவுசெய்வதற்கு என்ன தேவையுள்ளது?' என எண்ணாதீர்கள். ஆனால் இல்லை; நீங்கள் விஷேசமாக அவரை நினைவுசெய்வதுடன், நாள் முழுவதும் எவ்வளவு நேரம் நீங்கள் நினைவில் இருந்தீர்கள் என்பதையும் குறித்து வையுங்கள். தாங்கள் நாள் முழுவதும் என்ன செய்தார்கள் என்ற சரித்திரத்தை எழுதுகின்ற பலர் உள்ளனர். நல்லவர்களே நிச்சயமாக அதைச் செய்வார்கள். அவர்கள் தங்களது நற்செயல்கள் பற்றி எழுதுகின்றார்கள். அதனால் அவர்களுக்குப் பின்னர் வருகின்றவர்கள், அதைப் பார்த்து, அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வார்கள். மக்கள் தூய விடயங்கள் பற்றி எழுதியிருந்தால் அதைப் பார்க்கின்ற மற்றவர்களும்

தூய விடயங்களையே கற்றுக் கொள்வார்கள். தந்தை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றார்: நீங்கள் உங்களின் அட்டவணையை வைத்திருக்க வேண்டும். ஞானம் மிக இலகுவானது. பாரதத்தில் புராதன இராஜயோகம் மிகவும் பிரபல்யமானது. பக்தி மார்க்கத்தில் அவர்கள் பலவிதமான ஹத்தயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றனர். “மன்மனாபவ” போன்ற சில வார்த்தைகள் இருந்தபோதும், தந்தை என்ன யோகம் கற்பித்தார் என அவர்கள் அறியார்கள். உங்கள் சரூரத்தையும், சரூர சம்பந்தமான உறவுகள் அனைத்தையும் துறந்து சதா என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள். அவரை சர்வவியாபி என அழைப்பது தவறானது. எவருமே அவரை நினைவுசெய்ய முடியாதுள்ளது. கல்லுப்புத்தியைக் கொண்டுள்ளதால் அவர்கள் எதனுடைய அர்த்தத்தையும் புரிந்துகொள்வதில்லை. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: உங்கள் தந்தையான என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். இந்தச் சரூரம் என்னுடையதல்ல. கிருஷ்ணருடைய ஆத்மாவால் இவ்வாறு கூற முடியாது. அசரூரியான தந்தையாலேயே இதைக் கூற முடியும். உங்களைச் சரூரமற்ற ஆத்மாவாகக் கருதுங்கள். நீங்கள் சரூரமற்றே (நிர்வாணா) வந்தீர்கள். அவர்கள் பின்னர் அதை நிர்வாணம் எனப் புரிந்து கொண்டனர். பக்தி மார்க்கத்தில் அவர்கள் அதைப் பிழையாக எடுத்துக் கொண்டனர். தந்தை கூறினார்: உங்களைச் சரூரத்திலிருந்து வேறுபட்டவராகக் கருதுங்கள். சரூர அகங்காரத்தைத் துறவுங்கள். ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுவார்கள். நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் உங்களைச் சரூரங்களாகவே கருதி வந்தீர்கள். இப்பொழுது இது உங்கள் கடைசிப் பிறவி. நீங்கள் இப்பொழுது ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகவேண்டும். சத்தியயுகத்தில் தேவர்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக இருந்தனர்; அவர்கள் ஒரு சரூரத்தை நீக்கி இன்னொன்றை எடுக்க வேண்டும் என அறிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் பழைய சரூரங்களைச் சந்தோஷத்துடன் நீக்கிப் புதியதொன்றை எடுக்கின்றார்கள். சந்தியாசிகளால் இதைக் கற்பிக்க முடியாது; அவர்களால் மரணத்தை வெல்ல முடியாது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மரணத்தை வெற்றிகொள்கின்றீர்கள். அம்மக்கள் துறவுப் பாதைக்கு உரியவர்கள். அவர்கள் பின்னர் மூண்டும் ஒரு தடவை தங்களது தர்மமான துறவறத்திற்குச் செல்வார்கள். அவர்கள் இல்லறப் பாதைக்கும் வரமுடியாது. அது பாரதத்திற்கு ஒரு சிறந்த தர்மமாகும். அவர்கள் தூய்மையாகுகின்றார்கள். பாரதத்தின் புகழும் தந்தையின் புகழைப் போன்று மகத்தானது. பாரதம் மாத்திரமே தூய்மையாக இருந்தது; அது இப்பொழுது அவ்வாறில்லை. பாரதமே அனைவருக்குமான யாத்திரை ஸ்தலமாகும். இப்பொழுது மனிதர்கள் அனைவருமே சற்கதி பெறுகின்றனர். அவர்கள் கூறுகின்றனர்: தந்தையாகிய கடவுளே விடுதலையளிப்பவர். அவர் உங்களைத் துன்பத்திலிருந்து விடுதலையாக்கி, உங்களை அமைதி தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். பாரத மக்கள் இதை அறிந்திருந்தால் அவர்கள் அவரைச் சர்வவியாபி என அழைத்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் இங்கேயே சிவனின் பிறந்ததினத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள் பாடுகின்றனர்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! அவர்கள் அசரூரியான தந்தையை நினைவுசெய்கின்றனர். பாரத மக்களே இதைப் பாடுகின்றனர். அவர்களே அதி தூய்மையானவர்களாக ஆகுபவர்கள். இவ்விடயங்கள் முற்றிலும் சரியானவை என நீங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். பல சமயநூல்கள் உள்ளன. அந்த மதத்தவர்கள் அனைவரும் தங்களது சொந்தப் புத்தகங்களை எழுதுகின்றனர். புதிய மதங்களுக்குப் பெருமளவு மதிப்புள்ளது. துவாபர யுகத்திலிருந்தே பாரதமக்கள் தொடர்ந்தும் ஷூங்கிற்றனர். இப்பொழுது அனைவரும் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகியுள்ளனர். முழு உலகமுமே தூய்மையாக்குகின்ற தந்தையை நினைவுசெய்கின்றது. அவ்வாறான தந்தையின் பிறப்பு, இங்கேயே இடம்பெறுகின்றது. சோமநாதர் ஆலயமும் இங்கேயே உள்ளது. அவர்கள் இதை அறிந்திருந்தால் அனைவரும் அவருக்கே மலர்களை அர்ப்பணிப்பார்கள். ஏனெனில் அவரே அனைவருக்கும் விடுதலை அளிப்பவராவார். என்னுடையவர் ஒரேயொருவரே அன்றி வேறெவருமில்லை. ஒருவர் மரணிக்கின்றபோது, அவருக்கு மலர்கள் அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றன. சிவபாபா மரணிப்பதில்லை. அவர் அனைவரையும் அமைதிதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். சகல இடங்களிலும் சிவனுக்கு ஆலயங்கள் உள்ளன. வெளிநாடுகளிலும் மக்கள் எங்கும் சிவலிங்கத்தைப் பூஜிக்கின்றனர். ஆயினும், தாங்கள் ஏன் அதைப் பூஜிக்கின்றீர்கள்; என அவர்கள் அறியார்கள். பாரதத்தில் சிவனின் பிறந்ததினத்தின் பின்னர் கிஷ்ணரின் பிறந்ததினம் உள்ளது எனத் தந்தையே இங்கிருந்து உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். சிவனின் பிறந்ததினத்தின் பின்னரே புதிய உலகம் வருகின்றது. தந்தை பழைய உலகைப் புதியதாகுவதற்கு வருகின்றார். பாரதமே

அதிமேன்மையானது. அதன்பெயரே வைகுந்தமாகும். இப்பொழுது நூங்கள் ஸ்ரீமத்திற்கேற்ப சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கின்றார்கள் என நூங்கள் அனைவரும் சந்தோஷம் அடைகின்றார்கள். நூங்கள் கடவுளின் உதவியாளர்கள். நூங்களே மீட்புப் படையினர். நூங்கள் முழு உலகையுமே இராவணனின் சங்கிலிகளிலிருந்து விடுதலையாக்குகின்றார்கள். பாரதத்திற்குச் சேவை செய்வதற்கு நூங்கள் பாபாவுடன் ஒன்றுசேர்ந்துள்ளீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். காந்திஜி பாரதத்தை அந்நியரிடமிருந்து விடுதலையாக்கினார். ஆனால் இன்னமும் எந்தச் சந்தோஷமும் இல்லாதுள்ளது. பதிலாக மேலும் அதிக துன்பமே உள்ளது; அவர்கள் தொடர்ந்தும் சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் உங்களை இராவணனின் சங்கிலிகளிலிருந்து விடுவிப்பதற்கு வருகின்றேன். இராவணனின் சங்கிலிகளாலேயே பலவிதமான சங்கிலிகள் உள்ளன. சத்தியயுகத்தில் இது இடம்பெற மாட்டாது. அங்கே துன்பம் என்ற கேள்வியில்லை. இங்கே அவர்கள் பலவிதமான விரதங்கள் போன்றவற்றை அனுபவிக்கின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தாமத்திற்குச் செல்வதற்காகவே அவர்கள் அவை அனைத்தையும் செய்கின்றனர். தந்தை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார்: தந்தை மகனைக் வெளிப்படுத்துகின்றார், மகன் தந்தையை வெளிப்படுத்துகின்றார். நூங்கள் அனைவருக்கும் வீட்டுக்கான பாதையைக் காட்டுகின்றார்கள். இதுவே சிக்கலான பாதை என அழைக்கப்படுகின்றது. மக்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் அதிகப் பிரயத்தனம் செய்கின்றார்கள். ஆனால் எவராலுமே தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியைக் கோரமுடியாது. அவர்கள் பக்தி செய்யும்போதும், தபஸ்யா, தானம் போன்றவற்றைச் செய்யும்போதும் தொடர்ந்தும் தலை வணங்குகின்றனர். ஒரேயொரு தந்தையால் மாத்திரமே உங்களுக்குப் பாதையைக் காட்ட முடியும். வேறு எவருக்காவது பாதை தெரிந்திருந்தால் அவர் அதைக் காண்பித்திருப்பார். அதை எவருமே அறிந்திருக்கவில்லை என்பதையே இது நிரூபிக்கின்றது. எவருமே அந்தப் பாதையை அறியார்கள். இப்பொழுது அனைவரும் நுளம்புக் கூட்டம் போன்று திரும்பிச் செல்லப் போகின்றனர். அனைவரின் சரீரமும் அழிக்கப்படும். மூதி ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தங்கள் கர்மக்கணக்குகளை முடித்துவிட்டு வரத் திரும்புவார்கள். இதுவே தர்ஷன்காலம் என அழைக்கப்படுகின்றது. தூபாவளி நேரத்தில் மக்கள் தங்களின் வருடாந்த இலாப நட்டக் கணக்குகளை எழுதுகின்றார்கள். உங்களுக்கு இது முழுக் கல்பத்திற்குமான விடயமாகும். இப்பொழுது நூங்கள் 21 பிறவிகளுக்கான அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். தந்தையை நினைவுசெய்வதன் மூலம் நூங்கள் அதைச் சேர்த்துக் கொள்வீர்கள். பின்னர், 21 பிறவிக்களுக்கு உங்களுக்கு எந்தக் கஷ்டமும் இருக்க மாட்டாது. அங்கே எந்தக் குறைபாடும் இருக்க மாட்டாது; சுவர்க்கத்தின் பேறுகள் அனைத்தும் நூங்கள் இந்நேரத்தில் செய்யும் முயற்சியிலேயே தங்கியுள்ளது. இவ்விடயங்கள் எதுவும் சமயநூல்களிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. இப்பொழுது நூங்கள் இவ்விடயங்களை அனுபவம் செய்கின்றீர்கள். நூங்கள் ஏற்கனவே சுவர்க்கத்தில் இருக்கும்போது, யார் இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் அமர்ந்திருந்து எழுதுவார்கள்? சமயநூல்கள் போன்றவை அனைத்தும் பின்னரே எழுதப்படுகின்றன. ஜமுனை ஆற்றங்கரையிலே மாளிகைகள் இருந்ததாகவும், டெல்கி தேவதைகளின் பூமியாக (பரிஸ்தான்) இருந்ததாகவும் சமயநூல்களிலே எழுதப்பட்டுள்ளது. 5000 வருடங்களுக்கு முன்னால் தர்மராஜ் அல்லது யுதிஷ்டிரர் தேவதைகளின் பூமியை ஸ்தாபித்ததாக பிரீலா ஆலயத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கங்கை, ஜமுனை என்ற பெயர்கள் இன்னமும் தொடர்கின்றன. உண்மையில் நூங்களே ஞான கங்கைகள். கங்கை நதிக்கு இருப்பதைப் போன்று ஜமுனை நதிக்கு அந்தளவு செல்வாக்கு இருப்பதில்லை. கங்கையாறு பெனாரஸ், ஹரித்துவார் ஊடாகப் பாய்கின்றது. பல சாதுக்கள் போன்றவர்கள் அங்கு செல்கின்றார்கள். அவர்கள் அங்கு சென்று கூறுகின்றார்கள்: சிவகாசி விஸ்வநாத் கங்கை. விஸ்வநாதர் (உலகின் பிரபு) கங்கையைத் தனது சடைமுடியினூடாகப் பாய விட்டார். அவர்கள் இதைக் கூறுவதுடன், கங்கைக்கரையில் வசிப்பதால் தாங்கள் சற்கதி அடைய முடியும் எனவும் நம்புகின்றனர். பலர் சென்று காசியில் வாழ்கின்றனர். முன்னர் அவர்கள் தங்களை அங்கே அர்ப்பணித்தார்கள். இப்போது தாங்கள் சற்கதி அடைவதாக அவர்கள் கூறுகின்றனர். பக்தி மார்க்கத்தில் அவர்கள் என்ன கூறுகின்றார்கள் எனவும், ஞான மார்க்கத்தில் அவர்கள் என்ன கூறுகின்றார்கள் எனவும் பாருங்கள்: அதிகளவு வேறுபாடு உள்ளது! அரைக்கல்பத்துக்கு நூங்கள் அதிகளவு கஷ்டங்களை அனுபவம் செய்தீர்கள்; நூங்கள் சென்று உங்களைத் தேவியர்களுக்கு அர்ப்பணித்தீர்கள். நூங்கள் இப்பொழுது உங்களை அர்ப்பணிக்கின்றீர்கள்: இவை அனைத்தும் கடவுளுக்கே சொந்தம். ஆகையால் கடவுளுக்குச் சொந்தமானது அனைத்தும் உங்களுடையதாகும்.

கடவுளுக்குச் சொந்தமான அனைத்தும் சுவர்க்கமாகும்; ஆனால் நூங்கள் இப்பொழுது நரகவாசிகள். நூங்கள் தந்தைக்கு உரியவர்களாகி, இப்பொழுது சுவர்க்கவாசிகள் ஆகுகின்றீர்கள். நூங்கள் பாபாவின் ஸ்ரீமத்தை முழுமையாகப் பின்பற்ற வேண்டும். சிவபாபா கட்டடங்கள் போன்றவற்றைக் கட்ட வேண்டியதில்லை. அவரே அருள்பவர். இவை அனைத்தும் குழந்தைகளுக்கே. சிவபாபா கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, இவை அனைத்தையும் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராகப் பராமரியுங்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: சிவபாபா, இவை அனைத்தும் உங்களால் கொடுக்கப்பட்டவை. பின்னர், அவர் அதைத் திரும்ப எடுக்கின்றபோது, அவர்கள் அதிகளவு சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகுகின்றனர். பாபா உங்களிடமிருந்து எதையுமே எடுப்பதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: அதிலிருந்து உங்கள் பற்றை அகற்றுங்கள். ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராகி, உங்கள் குடும்பத்தைப் பராமரியுங்கள். எதையாவது எடுத்து, நான் என்ன செய்வது? உங்களுக்காகவே நிலையங்கள் அனைத்தும் திறக்கப்படுகின்றன. இது வைத்தியசாலையும், கல்லூரியும் இணைந்ததாகும். நூங்கள் ஆரோக்கியம், செல்வம் இரண்டையும் பெறுகின்றீர்கள். கல்வியே வருமானத்திற்கான ஆதாரம் எனக் கூறப்படுகின்றது. எந்தளவிற்கு நூங்கள் ஒவ்வொருவரும் கற்கின்றீர்களோ, தந்தையிடமிருந்து அதற்கேற்ப ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். நூங்கள் முழு முயற்சி செய்ய வேண்டும். தாய், தந்தையைப் பின்பற்றுங்கள். “நூங்களே தாயும் தந்தையும்”. இது சரியானது இல்லையா? தந்தை வந்து இவரினுள் பிரவேசிக்கின்றார். அவர் இவர் மூலம் உங்களைத் தத்தெடுக்கின்றார். அவரே தாயும், தந்தையும் ஆவார். நாங்கள் அவரைப் புகழ்கின்றோம். நான் இவரின் வாயினூடாக உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன்: நூங்கள் என்னுடையவர். நான் உங்களைத் தத்தெடுத்து, பின்னர் தாய்மார்களைப் பராமரிக்க சரஸ்வதியை நியமித்தேன். நூங்கள் சிறுகுழந்தைகள் அல்லர். தந்தை கூறுகின்றார்: இப்பொழுது நூங்கள் எனக்குரியவர்கள். அச்சா. இப்பொழுது நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்களாக வாழ்ங்கள். உங்கள் இல்லறங்களை முழுமையாகப் பராமரியுங்கள். இந்த ஆன்மீக வைத்தியசாலையைத் திறப்பதே, அனைத்திலும் சிறந்ததாகும். சிவபாபா கூறுகின்றார்: நான் எதைப் பராமரிப்பது? பிரம்மா பாபாவுக்கும் கூறப்படுகின்றது: இவர் என்ன செய்வார்? அவரிடம் இருந்ததையெல்லாம் அவர் சிவபாபாவுக்கே கொடுத்தார். நூங்கள் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள் ஆகவேண்டும். இங்கே குழந்தைகளுக்காகவே அனைத்தும் செய்யப்படுகின்றது. பாபா குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கற்பித்தல்கள் அனைத்தையும் கொடுக்கின்றார். இந்தக் கட்டடம் சிவபாபாவுக்கோ அல்லது பிரம்மாபாபாவுக்கோ அல்ல அனைத்தும் குழந்தைகளுக்கானது. பிராமணர்களாகிய நூங்களே குழந்தைகள். இதில் சண்டையிடுவதற்கான கேள்வியில்லை; இது அனைவருக்கும் பொதுவான சொத்தாகும். குழந்தைகளாகிய உங்களில் பலர் உள்ளனர். எந்தப் பிரிவினையும் இருக்க முடியாது. அரசாங்கமும் எதுவுமே செய்யமுடியாது. இவை அனைத்தும் பிராமணக் குழந்தைகளுக்கே உரியதாகும். அனைவரும் அதிபதிகளாவர். அனைவரும் குழந்தைகளாவர். சிலர் ஏழைகள், ஏனையோர் செல்வந்தர்கள். அனைவரும் வந்து இங்கே வாழ்கின்றனர். இது எவரது சொத்துமல்ல. நூறாயிரக்கணக்கான எண்ணிக்கையில் குழந்தைகள் இருப்பார்கள். அனைத்தும் இனிமையான குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கேயாகும். நூங்கள் ஆன்மீகக் குழந்தைகள். லௌகீகக் குழந்தைகள் உங்களைப் போன்று அன்பு செலுத்தப்பட மாட்டார்கள். அவர்கள் சூத்திர குலத்தினர், ஆனால் நூங்களோ பிராமண குலத்தினர். இதனாலேயே அவர்களுடனான உங்களின் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. “இவை அனைத்தும் உங்களுடையது, நானும் உங்களுடையவர்” எனச் சந்நியாசிகள் கூறுவதில்லை. சிவபாபா கூறுகின்றார்: நான் தன்னலமற்ற சேவகர். மனிதர்கள் தன்னலமற்று இருக்க முடியாது. ஒருவர் என்ன செய்தாலும் அவர் நிச்சயமாக அதன் பிரதிபலனைப் பெறுகின்றார். நான் எந்தப் பலனையும் எடுக்க முடியாது. நான் வந்து பழைய உலகில், பழைய சரூரத்தில் பிரவேசிக்கின்றேன். இங்கே எனக்கு இது பழைய சரூரமாகும். பக்தியில் அவர்கள் எனக்காகப் பல பெரிய ஆலயங்களைக் கட்டுகின்றார்கள். இந்நேரத்தில் நான் எங்கு அமர்ந்திருக்கின்றேன் எனப் பாருங்கள்! நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அவ்வாறான ஆழமான இரகசியத்தை விளங்கப்படுத்துகின்றேன். எந்த ஆன்மீக ஒன்றுகூடல்களிலும் (சற்சங்கம்) பாபா முரளியை நடத்துவதில்லை. குழந்தைகளின் சந்தோஷப் பாதரசமானது மிகவும் உயர் வேண்டும். தந்தை இங்கிருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். அவர் எவ்வாறு வந்து கற்பிக்கின்றார் என்பதை நூங்கள் மாத்திரமே அறிவீர்கள். இதில் பயப்படுதல் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. நூங்கள் அனைவரும் தந்தையின் குழந்தைகள்.

உருவாக்கப்பட்டுள்ளவை அனைத்தும் குழந்தைகளுக்கேயாகும். அனைவரும் இங்கே வந்து இருக்க வேண்டுமென்றில்லை. நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்துடன் வீட்டில் வாழ வேண்டும். நீங்கள் அனைவரும் இங்கே வந்து வசிப்பதாக இருந்தால், டெல்லியைப் போன்று பெரிய இடம் உங்களுக்குத் தேவை. அது சாத்தியமில்லை. இருந்தபோதும் நீங்கள் தொடர்ந்தும் தந்தையுடன் யோசனையைக் கொண்டிருக்கும்போது உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். ஆத்மா சத்தியயுகத்தவராக ஆகுவார். அப்பொழுதே உங்களால் வீடு திரும்ப முடியும். நீங்கள் மம்மா, பாபாவைப் போன்று, திறமைச்சித்தி எய்தி, வீட்டுக்குத் திரும்ப வேண்டும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பார்த்தாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. ஸ்ரீமத்திற்கு ஏற்ப கடவுளின் உதவியாளர் ஆகுவீர்கள். தந்தையை வெளிப்படுத்துவதற்கு அனைவருக்கும் வீட்டுக்கான பாதையைக் காட்டுங்கள்.
2. அனைத்தையும் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராகப் பராமரியுங்கள். எவரிலும் பற்று வைக்காதீர்கள். மம்மா பாபாவைப் போன்று திறமைச்சித்தி அடையுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் மாஸ்டர் கருணைநிறைந்தவர்களாகி, உங்கள் கருணை உணர்வுகளை வெளிப்படச் செய்வதால், துன்பமும் வேதனையும் நிறைந்த உலகை மாற்றுவீர்களாக. ஆத்மாக்கள் இயற்கைக் குழப்பங்கள் சிலவற்றால் அழுது, கருணையையும் இரக்கத்தையும் வேண்டும்பொழுது, உங்கள் கருணை ரூபம் வெளிப்பட்டு அவர்களுடைய அழைப்பைச் செவிமடுக்க வேண்டும். துன்பமும் வேதனையும் நிறைந்த உலகை மாற்றுவதற்கு, உங்களை முழுமையாக்குங்கள். மாற்றத்திற்காக உங்கள் தூய உணர்வுகளை விரைவாக்குங்கள். நீங்கள் முழுமையாகுவதால், இத்துன்ப உலகமானது முடிவடையும். ஆகவே, உங்களுக்காகவும் சகல ஆத்மாக்களுக்காகவும் உங்கள் கருணை உணர்வுகளை வெளிப்படச் செய்யுங்கள். கருணை இருக்குமிடத்தில் “என்னுடையது”, “உங்களுடையது” என்னும் எந்தக் குழப்பமும் இருக்க மாட்டாது.

சுலோகம்: ஞானமும் யோசனையும் என்னும் இரு இறக்கைகள் உறுதியாகும் பொழுது, உங்களால் பறக்கும் ஸ்திதியை அனுபவம் செய்ய முடியும்.

---ஓம் சாந்தி---